

հետև ոչ միայն Հայոց ազգը, այլ և եկեղեցին և մայր Աթոռը կարող էին դժուար պարագաներում ապաւինել ռուսաց կառավարութեան հովանուն և օգնութեան, Եկատերինէ Բ., իբրև հետևող իւր մեծ նախորդի արևելեան քաղաքականութեան, որ խոստացած էր «իւր յատուկ գթութեան և հովանաւորութեան տակ առնել հայոց ազգը», վերոյիշեալ 30 յունիսի 1768 թ. հրովարտակով սկիզբ դրաւ այն յարաբերութիւններին, որոնք շատ արդիւնաւոր եղան Անդրկովկասեան երկրի ապագայ վիճակի նշկատմամբ և նպաստեցին ռուսաց տիրապետութեան տարածուելուն Վովկասում:

Սիմէոն կաթողիկոսը ջերմ երախտագիտութիւնից դրդուելով, որի մասին խօսում է 10 յուլիսի 1771 թ. կոնդակի մէջ, մի եկեղեցական մաղթանք շարադրեց Ռուսաց Կայսրի և ամբողջ Կայսերական տան համար, որ կատարուելու էր արքայական տօներին: Այդ մաղթանքը, որ կազմուած է մի շարք սաղմոսներից, աղօթքներից, Աւետարանի և Գործք Առաքելոցի պատշաճ հատուածներից, սկսւում է հետևեալ օրհներգութեամբ.

«Ամենազօր Աստուած և Թագաւոր յաւիտենից, որ ի պատկեր քո երկնաւոր և աներևոյթ Թագաւորութեանդ, հաստատեցեր յերկրի Թագաւոր (այս անուն) ի կառավարել և ի պահպանել զքո ժողովուրդ. պահեա՛ զսա անսասան և անպարտելի:

«Աղբիւր կենաց և պարգևիչ խաղաղութեան և զօրացուցիչ քոյոց ծառայից. յաւել զկեանս խաղաղականս ի քէն պսակեցեալ Արքայիս մերոյ (այս անուն) և զօրացո՛ւ ի թշնամեաց պատերազմի ի փառս անուանդ և ի պայծառութիւն եկեղեցւոյ քում սրբոյ. յորում փառաւորի անդադար տէրութիւնդ քո:

«Բարձրացո՛ Տէր և փայլեցո՛ զգաւական իշխանութեան Սորա ընդ ամենայն ծագս երկրի. ընդարձակեա՛ շառաւիղօք և հարազատ ժառանգակցօք մինչև ի կատարած աշխարհի. այլ և օրհնեա՛ և պահպանեա՛ զամենեւեան, որք ընդ իշխանութեամբ սորին ենթադրին, յորոց փառաւորի անդադար տէրութիւնդ քո:

«Թագաւոր երկնաւոր՝ զեկեղեցի քո անշարժ պահեա՛ և զերկրպագուս անուանդ քում պահեա՛ ի խաղաղութեան»:

Վերջապէս աւագ հոգևորականներից մէկը չքած կարդում է նոյն ինքն Սիմէոն կաթողիկոսի յօրինած աղօթքը, որի